

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 339).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg tillader mig herved for det høje ting at forelægge forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg, således som dette forslag er vedtaget af det andet høje ting.

Lovforslaget, der vedrører såvel institutioner for forebyggende børneforsorg som opdragelseshjem, bygger på et udkast, der er udarbejdet af to af arbejds- og socialministeriet nedsatte udvalg, nemlig udvalget om forebyggende børneforsorg og udvalget om opdragelseshjemmene, hvilke udvalg den 2. februar 1950 har afgivet en samlet betænkning om børneforsorgsinstitutionernes økonomi m. v. Lovforslaget blev fremsat i landstinget i rigsdagssamlingen 1949—50, men nåede ikke at blive færdigbehandlet og blev derfor genfremsat i indeværende samling.

Som resultat af udvalgsbehandlingen i landstinget blev der stillet forskellige ændringsforslag, der er tiltrådt af mig efter forhandling med udvalget. Vedrørende disse ændringsforslag, der ikke ændrer principperne i den foreslåede tilskudsordning, tillader jeg mig at henvise til den af udvalget den 2. februar 1951 afgivne betænkning.

Lovforslagets hovedformål er med rimelig

hensyntagen til det private initiativ, der på dette område har udøvet og fortsat udøver en fra alle sider stærkt påskønnet indsats, at skabe rammer om en tilskudsordning, der gør det muligt at oprette og drive børneforsorgsinstitutionerne på en forsvarelig økonomisk måde.

Med hensyn til de nærmere enkeltheder i tilskudsreglerne tillader jeg mig at henvise til lovforslaget og til bemærkningerne ved lovforslagets fremsættelse i landstinget, og jeg skal indskrænke mig til at fremhæve nogle hovedpunkter.

Ved institutioner for forebyggende børneforsorg, d. v. s. børnehaver, vuggestuer, fritidshjem og fritidsklubber m. v., opretholdes i det store og hele den hidtidige tilskudsordning, hvorefter der normalt ydes 40 pct. af driftsudgifterne fra staten og 30 pct. fra vedkommende kommune. Der er dog foreslået den ændring, at tilskuddet fra det offentlige til fritidsvirksomheder, der driftsmæssigt har haft særlig vanskeligt ved at klare sig under den hidtidige udvikling, forhøjes således, at staten afholder 45 pct. og kommunerne 35 pct. af driftsudgifterne.

Endvidere gøres det til en pligt for kommunerne at yde ordinært driftstilskud til institutioner for forebyggende børneforsorg.

Med hensyn til støtte, opretholdelse og forbedring af forebyggende institutioner foreslås de hidtil gældende regler opretholdt, dog således at den praksis vedrørende samspillet mellem forsorgsloven og boligstøttelovens regler, der har udviklet sig i de senere år, nu lovfæstes, således at det udtrykkeligt i loven kræves, at der, inden der kan ydes støtte eller lån efter forsorgsloven, i almindelighed skal optages størst muligt førsteprioritetslån el. lign. samt størst muligt lån efter boligstøtteloven.

Angående de forebyggende institutioners driftsform er der stillet forslag om, at institutioner, der er bestemt til at modtage 24 børn eller derover, kun kan opnå anerkendelse, såfremt de drives som selvejende institutioner af kommuner eller af anerkendte foreninger for børneforsorg. Bestående anerkendte institutioner, der ikke opfylder disse betingelser, skal efterhånden overgå til en af de nævnte drifts-